

JAARGANG 42 / NUMMER 146
LOSSE NUMMERS € 3,50

geWOON ANDERS

• VERENIGING GEMEENSCHAPPELIJK WONEN • APRIL 2023

[GemeenschappelijkWonenDag.nl](https://www.gemeenschappelijkwonen.nl)
zaterdag 20 mei. Scan de QR-code en kom ook.

**Boschgaard Gemeenschappelijk
wonen, duurzaamheid en zelfbouw**

INHOUD

- 02 Boschgaard**
Gemeenschappelijk wonen, duurzaamheid en zelfbouw
- 04 Toekomstige bewoner Peter over Boschgaard**
- 05 Collumn: Vinkengriep**
- 06 Cohousing in Arnhem**
- 08 GA Tipt: Als het anders loopt**
- 09 Wooncoöperatie 'Nieuwe Meent' in de problemen**
- 10 Gehoord-Gezien-Gelezen**
- 12 Ervaringen als consulent voor VGW**
- 13 Uitdaagrecht**
- 14 Logernetwerk voor VGW leden**

Colofon

GEWOON ANDERS
is het blad van de Vereniging Gemeenschappelijk Wonen

Abonnementen en losse nummers
Zie info achterflap
Voor een proefnummer mail naar info@gemeenschappelijkwonen.nl

Redactieadres
Oosterweg 2c
1968 KN Heemskerk

Redactie
Anna Dijkhuis
Heleen Toet
Flip Krabbendam

Aan dit nummer werkte mee
Kim Verheugen
Peter Bakker
Sanne van Drenth

Foto voorkant
Boschgaard

Vormgeving
Elmarye Aaij
www.elmaryeaaij.nl

Druk
Drukkerij Pasklaar te Sittard

BOSCHGAARD

Gemeenschappelijk wonen, duurzaamheid en zelfbouw

De redactie bracht een bezoek aan een bijzonder project, de Boschgaard in Den Bosch. Oorspronkelijk was het een buurthuis, dat na leegstand in 2005 werd gekraakt. In 2016 meende de eigenaar van het pand, woningbouwvereniging Zayaz, dat het pand niet meer veilig was en gesloopt moest worden. Waarop de bewoners reageerden met een tegenplan en 1.500 handtekeningen van wijkbewoners. De woningbouwvereniging reageerde positief! Het initiatief paste in de nieuwe benadering van het wonen, bij het concept van de 'wooncoöperatie' dat in 2015 in de wet was opgenomen.

Een concept waarin bewoners, in dit geval huurders, meer zeggenschap hebben over hun eigen woonomgeving. Het wordt een project in de sociale huur, van 19 woningen, met een gemeenschappelijke woonkamer, keuken en badkamer en een zogenaamde 'buurtschuur' die ook door buurtbewoners kan worden gebruikt om te klussen.

De bewoners hebben hun eigen architect gekozen, Superuse Studio's en wat bijzonder is, zij zijn met de aannemer, Bouwbedrijf Versteegden, overeengekomen dat zij 1 dag in de week mee

kunnen werken in de bouw, waarbij zij voor ca 90% gebruik maken van bouwmaterialen uit gesloopte gebouwen. Een verregaande vorm van circulair bouwen waarbij de bewoners zelf gebruikte bouwmaterialen opsporen en verzamelen. Zoals dakspanten, wasbakken, balken, deurkozijnen, deuren en hele aluminium gevels.

Naast het project bevindt zich de 'Graafse Akker', een grote moestuin en een 'speelweide' voor buurtbewoners, die voorzien is van vele interessante bouwwerkjes, of beter gezegd kunstwerkjes. Deze plek wordt al jaren beheerd door buurtbewoners, verenigd in de 'Stichting Transfarmers'.

Een fantastisch plan, dat vraagt om moed en doorzettingsvermogen!

Men begon in 2020 met leeghalen en gedeeltelijk afbreken van het bestaande gebouw en eind 2021 is begonnen met bouwen. Een klein deel is al voltooid, namelijk de 'Buurtschuur'. Met de bouw daarvan was men al eerder begonnen, namelijk in 2019.

Maar hoe gaat het verder? Een paar illustraties om een idee te geven.

Waar gaat het om?

Gemeenschappelijke ruimte

Deel van de Graafse Akker

Toekomstige bewoners hard aan het werk

Toekomstige patio met daarachter gemeenschappelijke ruimten

De vraag rijst misschien hoe het er uiteindelijk uit zal gaan zien. Daarvoor hebben we een maquette ontdekt waaraan te zien is dat het er op de bouw soms heftig aan toe gaat.

Een interessante woon-werkgemeenschap met vele kanten. We zullen hier zeker op terugkomen.

Bij het ter perse gaan van deze GA bereikte ons het nieuws dat na het bezoek van de redactie ook koning Willem Alexander op bezoek is geweest, Dit

jaar neemt hij het thema 'wonen' onder de loep, en daarin speelt duurzaamheid een grote rol, en ook het concept van de 'wooncoöperatie': zelfbeheer.

Naast bewoners en de koning waren er vertegenwoordigers aanwezig van diverse organisaties die met wonen te maken hebben. De wethouder van Den Bosch, iemand van de woningbouw corporatie Zayaz, van Platform 31, van Aedes, van het ministerie van Binnenlandse Zaken en iemand van het Rotterdamse Woongenootschap.

Na afloop van de rondleiding was er een rondetafelgesprek waarin zij bespraken wat traditionele woonprojecten hiervan zouden kunnen leren. Waarop de koning naderhand liet weten dat dit project mogelijk één van de oplossingen is voor het woningvraagstuk.

FK met dank aan Peter Bakker (toekomstige bewoner), Heleen Toet en de Volkskrant van 04-03-'23

Rechts op de voorgrond: de 'buurtschuur' midden op de voorgrond de gemeenschappelijke ruimten

Koning Willem Alexander op bezoek foto van Sandra Peerenboom

Toekomstige bewoner Peter over Boschgaard

Met het meedoen, meebouwen feitelijk, van Boschgaard heb ik me in 2019 in een wild avontuur gestort. Zowel emotioneel, rationeel als kwa inzet.

Deze woongemeenschap wordt grotendeels met gebruikt materiaal gebouwd. Uitgangspunt is een oud buurthuis, waarvan de fundamenten, vloeren en een deel van de muren de basis vormen voor de nieuwe woningen en gemeenschappelijke ruimtes. Voor wat er nog meer nodig is om het allemaal voor elkaar te krijgen wordt maar weinig materiaal nieuw gekocht. Het meeste hebben wij als bewoners op allerlei plekken in het land gevonden: houten balken, deuren en kozijnen, isolatie-materiaal, gipsplaten. Veel afkomstig uit afgebroken panden. Soms ook materiaal, zoals tegeltjes voor de badkamers, waar te veel van is gemaakt.

Wij houden onze ogen open voor grote panden die worden gesloopt. Een van ons, meestal iemand van onze 'oogst'-werkgroep stapt er dan op af en vraagt of deuren, gipsplaten e.d. er heel uitgehaald kunnen worden en wat dat dan zou kosten. Daarnaast zijn er al een flink aantal bedrijven die allerlei gebruikt bouwmaterialen inkopen en verkopen. Doorgaans betaal je daar de helft van het bedrag wat je anders voor nieuw zou betalen.

Ophalen van materialen doen we doorgaans met een oude bus (gesloten vrachtwagentje) of we huren vervoer in. Voor de opslag van het verzamelde, huren we twee loodsden. Van de aannemer horen we wanneer bepaald spul nodig is en naar de bouwplaats kan (moet) worden gebracht.

Ieder van de toekomstige bewoners werkt een dag per week - sommigen meer - met fysieke arbeid: spullen ophalen en verplaatsen, de loodsden in orde houden, materiaal bouwklaar maken, isolatie-materiaal. Voor het bouwen en betegelen van de douche-wc's, leem-stucken en ander meer veeleisend werk krijgen we vakkundige instructie.

Sommige van ons staan elke week met veel plezier te klussen. Daar hoor ik zelf niet bij. Niet dat ik er nooit plezier bij heb - de andere weer zien en mee samenwerken is doorgaans zeker fijn - maar meestal ervaar ik het klussen toch meer iets 'dat eenmaal moet worden gedaan'. Dat het veel langer duurt dan de twee jaar die was ingeschat - het wordt eerder vier jaar - maakt me ook niet echt blij!. Maar goed, het is een ervaring rijker. En wie weet, kunnen we die ervaring in de toekomst goed doorgeven.

Dat het veel langer duurt dan was ingeschat en dat het werken met gebruikt materiaal goedkoper zou zijn, lijkt me iets om door te geven. Denk er niet te licht over voor je zoiets aanvangt.

Want het blijkt dat zo bouwen, met gebruikt bouwmaterialen en veel eigen inzet, niet goedkoper is dan met nieuw materiaal laten bouwen. Dit heeft meerdere oorzaken: je betaalt weliswaar, zoals ik al noemde, de helft van de nieuwwaarde; maar je moet voor vervoer en opslag betalen. En soms is het materiaal dat je hebt gekocht toch niet geschikt. Omdat het geen dikwijls standaard materiaal is hebben de bouwvakkers er meer werk aan.

Het werk dat wij verzetten is dan weer gratis, deze uren drukken niet op de begroting, wat wel behoorlijk scheelt, maar het brengt de bouwkosten toch onvoldoende omlaag.

Ik ben heel blij dat er bij Boschgaard een actieve gewoonte ('cultuur') is om dingen uit te spreken en bespreken.

Als we alles van te voren preciezer hadden kunnen inschatten had ik er voor gepleit om een groter deel van wat we nu doen aan vaklui over te laten. Die werken aanzienlijk sneller en weten ook beter waar je rekening mee hebt te houden. Zij hebben een opleiding gehad en hebben doorgaans jarenlang ervaring. Beide hebben bijna allen van ons niet. Een voorbeeld: het houten frame van een douche-wand die we hadden gebouwd was niet helemaal waterpas, van onder naar boven scheelde het ongeveer 1 centimeter. Ach, wat geeft dat, zo akelig mooi precies en mooi hoeft het van ons niet te zijn. Tot we tegeltjes gingen zetten en zagen dat we in de verticale hoek een steeds groter wordend randje onbetegeld over dreigden te houden. Het kwam uiteindelijk goed, maar kostte toch weer extra tijd. We zullen iets dergelijks nog wel een paar keer tegen komen, vermoed ik.

Niet alleen het bouwen is intensief, ook het sociale proces. Ik ben heel blij dat er bij Boschgaard een actieve gewoonte ('cultuur') is om dingen uit te spreken en bespreken. Dat is niet altijd makkelijk, maar uiteindelijk maakt dat dat iedereen er 'bij blijft'. Het geeft ook veiligheid. Als iemand moeite heeft met wat je doet of deed, weet je dat er naar wordt gevraagd en dat je het er samen over kunt hebben. Het helpt ook als je elkaar beter leert kennen. Mensen zijn ingewikkelde wezens, reageren allemaal wat anders, hebben onze eigenaardigheden, angsten en hangups. Het helpt als je meer begrijpt en weet dat de ander zich ook verantwoordelijk voelt. Relaties hebben is een actief proces. Als je denkt dat het allemaal wel vanzelf loopt, passief blijft, verlies je uiteindelijk contact. (Ik heb er in dit blad al eens eerder over geschreven).

Kim Verheugen

COLUMN

Vinkengriep...

In de Wonenwijk heerst een griepje... een hardnekkig en irritant griepje kan ik wel zeggen. Gelukkig merk ik hier niets van polarisatie al is de een wat meer tegen en de ander wat meer voor, over het algemeen blijven we toch wel naar elkaar omkijken en wordt er hier en daar een pan kippensoep uitgewisseld.

Het is al een tijdje geleden dat corona om de hoek kwam kijken, maar ik weet het begin nog zo goed. Ik zat aan het einde van mijn revalidatietraject. Eigenlijk mocht ik al stoppen, maar heel gek, ik was er in mijn hoofd nog niet aan toe. Beetje bang om losgelaten te worden, denk ik. Afijn ik kwam dus trouw en verzaakte geen moment. Op een dag voelde ik me ziek, zwak en misselijk, ideale toestand als je naar de revalidatiekliniek gaat. Misschien beter om thuis te blijven, maar ja... Ik weet dat ik me niet hoeft te verdedigen, maar ik was koortsvrij en zag het wel zitten om naar de revalidatiesoos te gaan. Braaf meedoen is een tweede, maar goed het is bijna gedaan met de revalidatie dus Kimsel was er gewoon. Gewoon, ja.

Er gaat een meneer naast me zitten waar ik doorgaans wel een vriendelijk woord mee kan wisselen. Hij zit net als ik een hoestbui krijg en ik het snot onder controle probeer te houden in mijn elleboog.

'Wat doe je?' vraagt die man. Zijn gezicht staat ineens niet meer op standje vriendelijk, maar op standje oorlog.

'Voor de derde keer in korte tijd griep hebben,' zeg ik en ik haal zacht mijn neus op.

'En dan kom je hier? Ben je wel helemaal?'

Ik kijk hem verbaasd aan. 'Ik heb geen koorts meer,' weet ik met schorre stem eruit te krijgen.

De man loopt rood aan. Net zo rood als zijn broek, bedenk ik me nu.

'Annie, kom we gaan ergens anders zitten. Annie, hup. Vooruit we gaan weg hier.'

Alsof ik de vinkente... eh griep heb kijkt hij me vies aan en trekt zijn vrouw, die duidelijk niet voor niets revalidatie heeft, uit haar stoel en ze gaan recht tegenover me zitten.

Ik kan nu recht in zijn gezicht blaffen bedenk ik me, maar ik besluit me in te houden en gewoon tot tien te tellen. Al die tijd blijft meneer me aankijken zoals een puber kan doen bij een dwarse ouder. Handen over elkaar en met ogen die lijken te hypnotiseren. Vals en dodelijk vermoeiend. In mijn hoofd ben ik aan het tellen. 28, 29, 30...

Ik ben inmiddels bij 48 en kijk al net zo vuil terug als er een andere man naast me gaat zitten. Ik blijf mezelf toespreken dat ik niet moet reageren. Niet hier en niet nu. De kans dat ik een verpletterende indruk achterlaat is heel groot aanwezig. En dan gebeurt het... de man naast me haalt ongegeneerd zijn neus op en aan het geluid te horen zit hij net zo vol als ik. Daar gaat mijn goede voornemen...

'Zo, u heeft ook de griep,' zeg ik iets harder dan nodig is.

Hij vist een zakdoek uit zijn jaszak en snuit deze theatraal vol.

Man dat moest minstens een liter zijn, bedenk ik me.

'Uuh...' mompelt hij en steekt twee vingers op.

'Ik weet er alles van. Ik heb het voor de derde keer en deze is heel erg zeg. Heeft u ook koorts? Man daar kom ik maar niet vanaf.'

Ik zie de therapeut aankomen en krijg een hoestbui.

'Jemig, Kim. Heb jij alweer griep?' vraagt ze vanaf een afstandje bij de koffiemachine. Ik kan dus in alle rust opstaan uit mijn stoel.

Iets te hard en in de goede richting proest ik uit dat ik het Coronavirus te pakken heb en loop met haar mee.

Na de afspraak zit er een eenzame oudere man te wachten in de wachtkamer. Zijn vrouw is weg en zijn gezicht klaart op als hij mij ziet.

'Ik hoorde net dat u Kim heet. Ik vind dat zo'n prachtige naam. U bft maar.'

Hoe kan ik hem nu nog de vinkengriep toewensen???

COHOUSING IN ARNHEM

De voorzieningen en de relatie tot de buurt.

Copyright H2A Architecten

Collectief Particulier Opdrachtgeverschap (CPO) project

Het gaat hier om een project van 32 appartementen (waarvan er nog enkele te koop zijn). Dat de bewoners een grote rol hebben gespeeld in hoe het project eruit is gaan zien, kunnen we aflezen aan de plattegronden van de appartementen, die overall verschillend zijn. Zie de illustratie hieronder van de tweede verdieping.

Gemeenschappelijke voorzieningen

In deze plattegrond zien we ook, aan de onderkant, de glazen gevel die de woningen beschermt tegen het verkeerslawaai van de drukke ontsluitingsweg waaraan het project gelegen is. Dit glazen geluidsscherm is op ca 7 meter van de gevels

van de woningen geplaatst en daardoor ontstaat een gemeenschappelijke binnenruimte. Op de plattegrond zijn hier twee zandbakken, of boombakken, ingetekend. Over de definitieve invulling wordt nog nagedacht. Aan de linkerkant van deze bakken zien we een brede trap die naar de hal op de begane grond leidt, een trap die als tribune dienst kan doen. Ideaal voor feesten, lezingen of filmvertoningen.

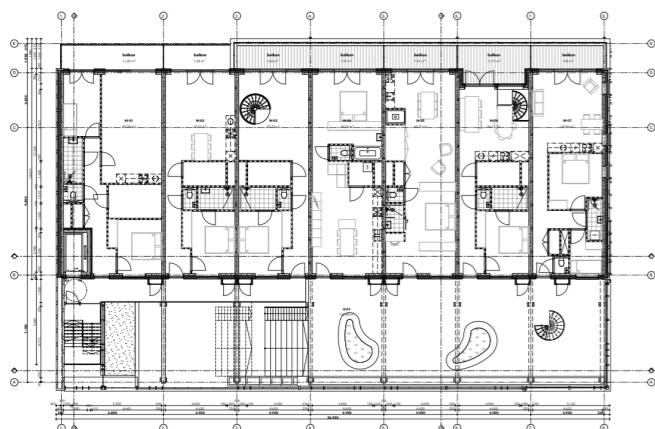
Vanaf alle woonverdiepingen heeft men zicht op deze gemeenschappelijke zone, en bij het uitgaan of thuiskomen is er alle kans op spontane ontmoetingen met bewoners, volwassenen of kinderen, die zich hier ophouden.

Relatie met de buurt

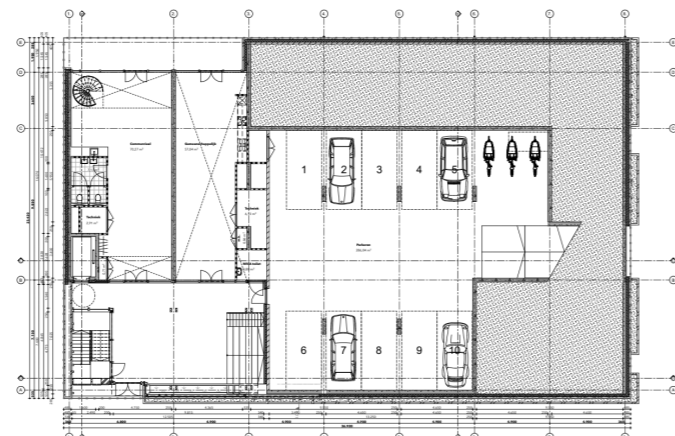
In projecten van dit formaat streeft men meestal ook naar contacten met de buurt. Men wil niet op een eiland wonen, of in een gated community.

In dit project is een deel van de projectvoorzieningen gelegen aan de achtergevel. Zie onderstaande illustratie. Het linker deel hiervan wordt verkocht aan een 'creatief bedrijfje', bijvoorbeeld een bureau voor landschapsarchitectuur, het rechter deel is bedoeld als ontmoetingsruimte voor bewoners. Vanuit deze ruimte zal men contacten kunnen leggen met de buurt. Hiertoe zou een terrasje kunnen worden gemaakt bij het inspringende gedeelte van de gevel. Een terrasje waar bewoners en buurtbewoners met elkaar een kopje koffie of een biertje zouden kunnen drinken.

In projecten van dit formaat streeft men meestal ook naar contacten met de buurt. Men wil niet op een eiland wonen, of in een gated community.

Copyright H2A Architecten

Copyright H2A Architecten

En wat voor een buurt

De vraag is nu natuurlijk: wie gaat er nou helemaal naar de achterkant van een project om iets te drinken.

Maar hier hebben de bewoners de situatie erg mee! Aan de achterkant bevindt zich namelijk het zogenaamde Coehoorn Park. Een besloten binnenstedelijk gebied waar grootse plannen voor zijn. Rond dit park wil men woningen met ateliers en werkruimten bouwen voor creatieve beroepen. De plint rond het parkje zal transparant zijn zodat deze ateliers en werkruimten zichtbaar zijn. Op onderstaande illustratie zien we een ontwerp voor een dergelijk gebouw.

De bedoeling is dat hier een levendig contact ontstaat tussen de creatieve bewoners, een levendigheid waar bewoners van het cohousing project ook aan kunnen deelnemen.

De achterkant van het project is dus niet wat we van achterkanten gewend zijn. De bedoeling is dat hier een levendig contact ontstaat tussen de creatieve bewoners, een levendigheid waar bewoners van het cohousing project ook aan kunnen deelnemen. Wat hierbij kan helpen is het feit dat in het project ook ateliers zijn opgenomen die aan het Coehoorn Park grenzen! Zoals te zien is op onderstaande illustratie.

Ontwikkeling Coehoorn Park

Acht jaar geleden gaf de stichting Coehoorn, een verzameling creatieve bedrijfjes, de aanzet tot de vorming van de 'Stichting Creatieve Wijk' waarbij men de 'Berlijnse sfeer' van het parkje wilde versterken. Het is de bedoeling dat dit gebied ontwikkeld wordt, en daarna ook beheerd, door een parkcommissie, bestaande uit bewoners, een vertegenwoordiger van de gemeente en van de aannemer die voor het onderhoud verantwoordelijk zal zijn. Voor het ontwerp heeft bureau Le Far West een onderzoek gedaan en een schetsontwerp gemaakt, getiteld 'Hark door het park'. Uit het onderzoek kwam naar voren dat bewoners vragen om een plek om iets te drinken, om veel bomen, geen hekken, een waterpartij, een plek om te werken, met wifi, toegankelijkheid is belangrijk en men wil ook graag dat het mooi is. Zo kan het park een veelkleurige uitwerking krijgen, waarbij ook nog ruimte zal worden gereserveerd voor evenementen, georganiseerd door omwonenden. Hierin kunnen de aan het park gelegen

projectvoorziening en de ateliers van het cohousing project een positieve bijdrage leveren.

Openheid naar passanten

Men gaat in een project wonen voor gemeenschappelijk wonen, of cohousing, om niet geïsoleerd te raken in de woning. In het verlengde daarvan wil men dan ook het isolement van het project vermijden, door zich open te stellen voor de buurt. Nu is het Coehoorn Park hier de buurt, en ook dit schaalniveau zou een geïsoleerd eiland kunnen worden... ware het niet dat het park aan een looproute ligt van de Arnhemse binnenstad naar het station. Als bij het nog te maken inrichtingsplan voorziet in plekken waar men een spontaan praatje kan maken met passanten, dan kan ook op dit niveau sprake van zijn van openheid.

FK met dank aan Peter Camp

Copyright H2A Architecten

Bron: Gebiedsvisie Coehoorn Creatieve wijk (2020)

GA Tipt: Als het anders loopt

Theatervoorstelling van Het Houten Huis, Plan D en Club Guy and Roni

Als het anders loopt is een (jeugd)theatervoorstelling van regisseur Elien van de Hoek, over leven met zorg.

Flip Krabbendam en Sanne van Drenth bezochten de voorstelling en waren onder de indruk. Het is een beeldende en muzikale collagevoorstelling met als centrale decor de wachtkamer van een zorginstelling. "Iedereen kan hier belanden" zegt de vader van een jongen met het Down-syndroom. Net als een vrouw in een rolstoel met complexe trauma's, een man zonder benen en een vrouw die op bevallen staat.

Iedereen heeft zijn eigenaardigheden en persoonlijke struggles

Iedereen heeft zijn eigenaardigheden en persoonlijke struggles. De voorstelling laat zien dat het ze soms moeilijk wordt gemaakt om hiermee om te springen, als ze verdwaalt raken in de labyrinten van papierwerk of ze van de ene naar de andere arts worden gestuurd. Wat heeft deze ogenschijnlijk zware thematiek – want de voorstelling zit vol humor - te maken met gemeenschappelijk wonen?

Het speelveld is anders, maar ook gemeenschappelijke woonprojecten krijgen te maken met het bureaucratische apparaat. Dat was niet alleen ten tijde van Centraal Wonen projecten in de jaren zeventig en tachtig, maar ook nieuwe projecten stuiten al snel op de grenzen van de mogelijkheden. Hierover schrijft ook Flip Krabbendam in dit nummer.

Copyright Moon Saris

Hoe hou je de energie hoog als er telkens kleine of grote uitdagingen en teleurstellingen op je pad komen?

De voorstelling laat op een prachtige wijze zien hoe daarmee om te gaan: door soms te balen en soms te vieren, door eigenwijs en volhardend te zijn, te blijven doorduwen voor een paar nieuwe benen of een Segway-scooter.

Want hoe de regels nou eenmaal zijn bedacht, dat mag – nee moet - bevestigd blijven worden. Kortom, een voorstelling om te zien!

SvD

Wooncoöperatie 'Nieuwe Meent' in de problemen

In GA 141 berichtten wij over 'De Nieuwe Meent'. Dit plan voor een wooncoöperatie voor 50 bewoners, werd aanvankelijk gesteund door de gemeente Amsterdam, die deze woonvorm, die staat voor gemeenschappelijke voorzieningen, betaalbare huren en zeggenschap van bewoners, heeft opgenomen in haar beleid. In 2039 zou 10% van de woningvoorraad uit wooncoöperaties moeten bestaan. A picture containing outdoor, building, stone.

Even een speculatieve berekening. Op dit moment telt Amsterdam ruim

450.000 woningen. Als we even niet uitgaan van groei, dan komt 10% neer op 45.000 woningen. Denken we aan projecten van 45 woningen, dan hebben we het over 1000 projecten. Over 16 jaar is het 2039. Dat komt neer op de bouw van gemiddeld 1000/16= ruim 60 projecten per jaar. Op deze berekening is heel wat af te dingen, maar dat geldt misschien ook wel ook voor het beleid van de gemeente, want er zijn op het moment slechts een stuk of 5 wooncoöperatie gerealiseerd. 'De Nieuwe Meent' zou dan de 6e worden. Om de bouw van wooncoöperaties te stimuleren zou de gemeente 'be-

lemmeringen wegnemen' en 'de inzet voor wooncoöperaties zou voortvarend worden doorgezet'. Nu is deze wooncoöperatie in nood. Eerst door een onjuiste erfpachtberekening, (foutje van de gemeente) later nog door gestegen prijzen van bouwmaterialen en energie en door de gestegen rente.

Om de bouw van wooncoöperaties te stimuleren zou de gemeente 'belemmeringen wegnemen'

De gemeente zou nu kunnen helpen ('belemmeringen wegnemen' en 'voortvarend doorzetten') door een langere termijn te hanteren, 30 jaar in plaats van 20, voor de aflossing van het geld dat zij bereid zijn te lenen aan het project. Daarmee zou het project gered zijn. Echter, de gemeente heeft haar aflossingstermijn vastgelegd in een verordening, en die is 20 jaar. Oprekken naar 30 jaar is niet mogelijk.

De Nieuwe Meent heeft de gemeente een petitie overhandigd met 600 handtekeningen, in de hoop dat zij dit initiatief niet zullen laten vallen, maar helaas heeft de gemeente verklaard niet mee te gaan met het voorstel om de aflossingstermijn te verlengen tot 30 jaar. Hiermee zou zij een precedent scheppen. Wel kreeg de Nieuwe Meent iets langer de tijd om een andere financier te vinden voor hun tekort.

Nu heeft de groep niet stil gezeten en op het moment worden er gesprekken gevoerd met een bank. Het laatste bericht is dat het initiatief mogelijk toch gered kan worden.

FK
Informatie: 'Het Parool' van 17-02-'23 en 'Cooplink'

Beeld Time To Access en Roel Van Der Zeeuw Architecten

Gehoord-Gezien-Gelezen

Collectief bouwen in Arnhem

Heel verrassend! Een reportage over een woongroep op de Economie-pagina van de Volkskrant! Een initiatiefgroep uit Arnhem is bezig met een groot appartementencomplex. Niet alleen voor kapitaalkrachtige ouderen maar voor alle leeftijden. Ook starters met een eerste hypotheek moeten er een plek kunnen krijgen.

Dit was te lezen op 5 november. Inmiddels bleek dat de redactie al veel meer informatie had ontvangen, en konden we de plek bezoeken. Zie hiervoor elders in deze Gewoon Anders.

Het begon zes jaar geleden met de vrolijke opwinding van het plannen maken, vertelt Theo Wagenmakers, gepensioneerd bedrijfsarts (58). En nu penningmeester. Vlak bij het station wil zijn bouwcollectief, de vereniging Cohousing Arnhem, een duurzaam gebouw neerzetten met 33 appartementen. Naar het Deense model van cohousing, het concept van privacy en nabuurschap, met veel gemeenschappelijke voorzieningen, zoals ontmoetings- en klusruimtes. Al snel werd het de bouwvereniging duidelijk dat het een monsterklus zou worden. Er werd een architect gecontracteerd met ervaring over duurzame woonprojecten. Er kwam een procesbegeleider en slimme rekenaar voor de bouwkosten.

In 2020 versloegen ze vijf andere bouwplannen kon de groep voor € 1.5 miljoen de gemeentegrond kopen. De bouwwereld draaide op volle toeren en de rente was op weg naar een laagte record. Ontwikkelaars hadden plannen te over en vochten om personeel en bouwmaterialen. Huizenkopers waren bereid steeds meer te betalen voor de schaarse woningen.

Daarna schoot de inflatie omhoog en zorgde de Russische inval in Oekraïne voor een ongekende energiecrisis. En de prijzen van alle bouwmaterialen waren nog verder opgelopen. Dus moest er nog meer bezuinigd worden. Het ontwerp was al aangepast met een zevende verdieping. Misschien kan er nog wat bezuinigd worden op bouwmaterialen, op dure bakstenen? Maar we zijn wel gebonden aan de voorwaarden van de gunning zgt architect Peter Groot van H2A-architecten. Ook de welstandscommissie van de gemeente kijkt mee.

Gelukkig is er ook een lichtpuntje: De aannemer is bereid een beperkt aantal onverkochte appartementen voor zijn rekening te nemen. Wagenmakers kijkt nog eens rond op het met houtsnippers bedekte perceel. Het wordt nu heel spannend. Maar we gaan er nog steeds van uit dat we hier iets heel bijzonders kunnen gaan neerzetten!

CW-Hilversum over opvang oorlogsvluchtelingen

Vorig jaar april kreeg de GA-redactie een exemplaar van het blad van de Hilversumse Meent, de Welgemeent. Daarin lezen we onder andere hoe zorgvuldig! men te werk is gegaan met de opvang van oorlogsvluchtelingen. Het resulteerde in een aanbod van onderdak, begeleiding, zorg en aandacht aan de gemeente om diverse slaap-, woon- en verblijfsruimtes beschikbaar te stellen voor de opvang van een aantal kleine eenheden / gezinnen oorlogsvluchtelingen. Het aanbod bevatte twee logeerkamers met eigen entree. Daarnaast de in de straat gelegen extra verblijfsruimte, ook met vrije opgang, maar daar moet nog wel een douche geplaatst worden.

De kerngroep kreeg snel een bevestiging dat het als een prachtig aanbod beschouwd werd en onder dankzegging doorgestuurd was aan de projectleider Opvang van de gemeente Hilversum.

Hoe bouwkunst mensen kan schaden – en genezen

De Prestigieuze Pris de Rome Architectuur is de oudste architectuurprijs van Nederland voor architecten tot 35 jaar. Vier genomineerden voor de Prix de Rome Architectuur laten zien hoe bouwkunst mensen kan schaden – en genezen.

De Oekraïense architect Lesia Topolnyk heeft de Prix de Rome - € 40.000.- gewonnen. Zij maakte het MH 17-trauma tastbaar: 'De skulpturen verbeelden het mijnbouwdorp Harbove waar de brokstukken terecht kwamen'. Met deze constructie wilde zij inzichtelijk maken wat er gebeurd is en hoe dat kon gebeuren.

Van de andere drie genomineerden brak Arna Mackic de 'bouwkundige ramp' van het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag af tot op de fundamenten en bouwde een gemeenschappelijk paviljoen met bemiddelingsruimten waar ook slachtoffers zich kunnen laten horen.

Bureau Vidual wilde een nieuwe gemeenschappelijke betekenis geven aan werken, en een alternatieve invulling 'van algemeen nut'. Het bureau bakende o.a. een stuk grond af waar helemaal niets gedaan werd. Studio Kiwi onderzocht belastingkantoren en plaatste er publieke ontmoetingsruimten in.

De tentoonstelling duurt nog tot 9 april 2023 en is te zien in het Nieuwe Instituut in Rotterdam

Manifest 'Nieuwe Economie Nu' aangeboden aan de Tweede Kamer

Een vertegenwoordiger van het Platform Duurzame en Solidaire Economie heeft op 21 februari 2023 een breed ondertekend manifest aan de Commissie EZK aangeboden. Het manifest bevat een pleidooi om vaart te zetten met de transitie naar een nieuwe economie, voor een rechtvaardige samenleving op een gezonde planeet. Ook voor de volgende generaties.

Een van de ondertekenaars is Omslag, Eindhoven. Zie ook platformse.org.

HT

Hoe bij CW de Banier, Rotterdam, een gesprek over oud worden zich verder ontwikkelde

Bij De Banier, een van de oudste, jaren '80, gemeenschappelijk wonen projecten, worden regelmatig activiteiten georganiseerd. Zoals schilderen op maandag; yoga op donderdagavond, en bridge op vrijdag. Plus koffie drinken in het pandje – de projectruimte - elke zaterdag en zondag vanaf 11.15. uur.

In hun informatie blad De Leut, stond eind vorig jaar dat er gesprekken waren geweest over oud worden in Centraal Wonen. Op de laatste plenaire hebben ze een creatieve uitwerking van een enquête gepresenteerd, om 'inzichtelijk te maken' wie voor welke activiteit kan worden benaderd. Het is fijn te weten wie je kunt vragen om bijvoorbeeld je planten te verzorgen of voor een klusje in huis. Ook leuk om te weten welke buurman of -vrouw het gezellig vindt om samen een wandeling te maken. Zo maakten ze een lijst. Er was een grote respons! Bij de op een na laatste vraag, wat bewoners nog meer voor hun burens wilden doen, kwamen mooie extra antwoorden.

De initiatiefnemers werken dat nog uit, waarbij ze vooral kijken hoe ze nog meer mensen erbij kunnen betrekken.

Samen doen wat samen kan

Ervaringen als consulent voor VGW

Meer dan veertig jaar geleden kreeg ik voor het eerst te maken met problematische situaties die in Centraal Wonen projecten kunnen ontstaan. Het ging om ontwikkelingen waar veel projecten mee te maken krijgen.

Kort samengevat: er kunnen verschillen van inzicht ontstaan over wat wel en wat niet acceptabel gedrag -in de gemeenschappelijke ruimtes- is. Over wat daar wel en niet mag dus. Na heel wat overleg wordt men het erover eens dat assistentie van een consulent van de VGW nuttig kan zijn. Ook is besloten om daarbij niet zuinig te zijn met tijd.

Er wordt dan ook een heel weekend gereserveerd voor het helder krijgen van de problematiek, de verschillen van inzicht hierin en de posities die bewoners daarbij innemen. De keus voor twee begeleiders, een agoog en een socioloog, beiden met ervaring met besluitvormingsprocessen lijkt verstandig en dat gebeurt..

Er kunnen verschillen van inzicht ontstaan over wat wel en wat niet acceptabel gedrag -in de gemeenschappelijke ruimtes- is.

Basis-uitgangspunt daarbij is dat het, ook al leven er verschillende, soms onverenigbaar lijkende verwachtingen, toch mogelijk is om een voor alle betrokkenen, misschien geen ideale maar wél acceptabele oplossing te vinden. Het is sowieso nuttig om een dergelijke proces door te maken, want dat ideeën over beheer en gebruik van de gemeenschappelijke ruimten in de loop van de tijd veranderen is een gegeven en dat kan aanpassingen en overleg wenselijk, zo niet noodzakelijk maken.

Een probleem waarmee (langer bestaande) Centraal Wonen groepen regelmatig worden geconfronteerd houdt verband met gewoontes en afspraken zoals die in het begin zijn gemaakt en die jaren soepel hebben gefunctioneerd. Dat verandert in de loop van de tijd, zodra er steeds meer stemmen opgaan voor verandering. Het kan om van alles gaan. Bijvoorbeeld over het afschaffen van al lange tijd bestaande, vertrouwde, ingesleten gewoontes. Maar ook om de introductie van -meer of minder- ingrijpende veranderingen.

Een actueel voorbeeld:

In groepen waar al vele jaren -wekelijks- gezamenlijk wordt gegeten is discussie ontstaan over gezonder (en milieubewust) eten. Het voorstel is: stoppen met de traditionele manier van koken en overstappen op een vegetarische (of zelfs veganistische) kookstijl. Als het aantal voorstanders van een dergelijke eetcultuur-omslag snel groeit, wordt besluitvorming urgent.

Het kan gaan -en gaat ook vaak- om een door velen als vertrouwd en positief ervaren stukje actieve gemeenschappelijkheid. Je neemt (als bestuur) een risico, als je onvoldoende door bewoners gedragen veranderingen invoert. Maar ook als je de wensen van 'vernieuwers' negeert loop je een risico. Introductie van nieuwe vormen van gemeenschappelijkheid vereist daarom een zorgvuldige voorbereiding. Belangrijk is dat de verschillende inzichten en wensen over bijvoorbeeld dit onderwerp allemaal aan bod komen. En dat pas daarna zo nodig huisregels worden aangepast. Voldoende tijd voor een gemeenschappelijk gesprek over de voorgestelde veranderingen is een fundamentele voorwaarde voor succes. Een heel weekend daarvoor reserveren is niet overdreven. Externe begeleiding maakt het voor bestuursleden mogelijk om 'gewoon' als een van de bewoners mee te doen met het uitwisselen van inzichten en de besluitvorming. Tijdens zo'n weekend is, na een korte toelichting op de doelstellingen en inrichting van de eerste en later de tweede dag, is het woord aan de bewoners. De taak van de begeleiders is goed opletten en ervoor zorgen dat mensen die wat willen zeggen ook aan het woord komen. (En dat daarbij de spreektijd zo eerlijk mogelijk wordt verdeeld). Heel belangrijk is dat iedereen de ruimte krijgt en neemt -zo nodig met een beetje hulp- om het hare of het zijne over dit onderwerp te zeggen. Elke mening telt is een basis beginsel.

Het gaat goed als het, mede dank zij een positieve sfeer, lukt om de verschillende ervaringen, visies, mogelijke oplossingen en aanvullingen uit te wisselen. Als het goed gaat is er ook ruimte voor een 'no go' standpunt, in dit geval de introductie van het nieuwe eten. Argumenten voor of juist tegen de voorgestelde vernieuwing wegen even zwaar (mits duidelijk en to the point).

De meerwaarde van zulke intensieve dagen is dat de kans dat bewoners luisteren en hun woorden -als het goed gaat- zorgvuldig kiezen, relatief groot is. Ook omdat zij de ruimte krijgen en zo nodig steun wordt gegeven.

De inzet is dat zowel voorstanders als twijfelaars en tegenstanders van de voorgestelde vernieuwing worden gehoord. Dat er geluisterd wordt naar hun -verschillende- ideeën over 'Hoe Verder' De mate waarin dit is gelukt is een indicator voor de kans dat de introductie van een nieuwe vorm soepel verloopt. En dat de vernieuwing voor alle bewoners tenminste acceptabel is.

En daar gaat het om. Het zijn tenslotte de bewoners die het voor elkaar moeten krijgen!

AD

UITDAAGRECHT

Bewoners nemen taken van de gemeente over en wonen meer in hun eigen buurt

Arie Machgeels van Ziel, met feestkroon, bij de feestelijke opening van het wormenhotel bij Centraal Wonen Delft, op het buurtfeest van Tanthof Oost

Bewoners die een gemeentelijke taak willen overnemen, kunnen het recht claimen deze taak over te nemen als zij menen dat zij het beter kunnen doen. Zij kunnen dan de beschikking krijgen over het budget dat de gemeente hiervoor heeft gereserveerd.

In onderstaand interview vraagt de redactie aan Arie Machgeels van Ziel hoe het gaat met het initiatief dat hij heeft genomen in de Delftse buurt Tanthof West om de zorg voor de verwerking van Groente- Fruit en Etenresten (GFE) in de buurt over te laten aan bewoners.

Waarom willen jullie deze zorg van de gemeente overnemen?

De plantsoenen liggen er een beetje treurig bij, alle borders staan vol met onderhoudsarme 'prikkelplanten'! Daar wordt niemand vrolijk van. Bovendien denken we dat we bewoners meer kunnen betrekken bij het onderhoud door ter plaatse hun eigen GFE te verwerken.

Maar hoe ga je bewoners mobiliseren om het anders te gaan doen?

Ik heb een bedrijf opgericht dat zich bezighoudt met het plaatsen van wormenhotels. Dat zijn kleine bouwwerkjes waar je aan de bovenkant GFE in gooit, in het midden wonen de wormen die dit verwerken tot compost, die je er dan aan de onderkant uit kunt halen. Een vorm van recycling waarbij je van GFE omzet nieuwe aarde maakt. Inmiddels zijn er al zo'n 1000 wormenhotels geplaatst in 16 steden.

Dat lijkt een beetje op werk. Zijn bewoners wel gemotiveerd om dat te doen?

Zo'n wormenhotel kan werken als de dorpspomp.

Het is de buitenvariant van de koffieautomaat in een kantoor. Een ontmoetingsplaats die het begin kan zijn van meer. In dit geval over hoe de geproduceerde compost kan worden gebruikt om de treurige plantsoenen aan te pakken.

Bewoners komen bij elkaar, en gaan plannen maken.

Het lijkt een beetje op hoe het gaat in Centraal Wonen. Bewoners bespreken voorstellen, en zo komen ze tot een plan. Van het onderhoudsbudget van de gemeente, dat door het uitdaagrecht beschikbaar wordt gesteld aan de bewoners, kunnen zo nodig planten, bloemen of materialen worden aangeschaft. Het plan wordt dan uitgevoerd door of onder leiding van de werkgroep.

Dat zal ook sociale gevolgen hebben

Zeker, en dat is waar het eigenlijk om gaat. Door deze aanpak kunnen bewoners zich de buurt meer eigen maken. Verbetering van de betrokkenheid op de omgeving, en op elkaar, is hier geen overbodige luxe: er zijn meer en meer jongeren die hier zich verloren voelen, niks te doen hebben en dan een beetje gaan lopen vervelen. Vernielingen, diefstallen en zelfs kleine criminaliteit... Het is mij niet in de eerste plaats begonnen om de plantsoenen, maar juist om de jongeren in de buurt een handelingsperspectief te geven. Een mogelijk gevolg kan zijn dat de plantsoenen aangepakt worden, maar het resultaat kan ook iets heel anders zijn, zoals een buurtfeest of andere gemeenschappelijke activiteiten.

Hoe kom je aan genoeg GFE?

We hebben ook een plan voor een ophaaldienst. Na kerstmis zijn in veel buurten verzamelpunten voor kerstbomen ingericht. Voor elke boom kreeg je 1 euro. Dat werkte dus.

Zoiets willen wij nu ook doen. Jongeren, maar niet alleen jongeren, kunnen nu GFE ophalen en voor een volume van een bierkratje krijgen ze bij inlevering 1 euro. We kunnen dat doen doordat we kunnen beschikken over het onderhoudsbudget.

Het ophalen van de GFE is dus essentieel. Hoe gaan jullie dat doen? Gaan de ophalers overal aanbellen?

Het idee is om te flyeren. Bij elke flyer zit een sticker die je naast je deurbel kan plakken, zodat de ophalers weten waar ze kunnen bellen. Bij mensen zonder sticker kunnen ze dan alsnog een flyer in de bus doen.

Ik wens jullie veel succes en als het een beetje loopt kom ik graag voor een nieuw interview. Graag gedaan

Voor meer informatie over het 'uitdaagrecht' zie de website 'uitdaagrecht.nl'

Een ondergronds wormenhotel, voorzien van bankjes voor het 'dorpspomp effect'

LOGEERNETWERK VOOR VGW LEDEN

De logeermogelijkheden zijn bedoeld voor inwoners van woongemeenschappen. Willekeurige lezers van dit blad die een vakantie adres zoeken moeten we helaas teleurstellen! Aanvullingen en wijzigen graag doorgeven aan info@gemeenschappelijkwonen.nl

C.W. Woonvorm van de Toekomst, Amersfoort

We hebben vier logeerkamers met daarin elk twee eenpersoonsbedden. Er is een wastafel op de kamers en een badkamer op dezelfde gang. Gebruik van de keuken is mogelijk. Graag zelf linnengoed meebrengen. Update september 2022: vanwege het verblijf van vluchtelingen in ons project zijn de logeerkamers tot nader bericht niet beschikbaar voor extern gebruik.

De Groene Gemeenschap, Amsterdam

Logeergelegenheid met 2-persoons slaapbank, in principe voor 1 nacht. Beschikbaar: beddegoed, handdoeken en een geïnformeerde discussie over de gesel van het toerisme in Amsterdam (geen opt-out). Natuurlijk schuif je ook gewoon aan in de gemeenschappelijke keuken. Wederdienst: wij geloven niet in geld vragen voor gastvrijheid, je bent welkom bij ons op voorwaarde dat je ervoor zorgt dat jullie volgende gasten dan ook niet hoeven te betalen.

C.W. Katerstraat, Den Haag

De logeeruimtes zijn beschikbaar voor leden van de LVCW, m.u.v. de maanden juni, juli, augustus en van 15 december t/m 15 januari. N.B. In deze perioden zijn de logeeruimtes uitsluitend beschikbaar voor contacten van leden van CW Katerstraat.

C.W. Houtwijk, Den Haag

Wij hebben 3 eenvoudige 2 persoons logeerkamers waarvan 1 logeerkamer een wc en douche er tegenover heeft. Er kan gebruik gemaakt worden van een gemeenschappelijke huis/eetkamer.

C.W. De Heerd, Groningen

1 kamer met een 1-persoonsbed met daaronder een uitschuifbed tot 2-persoonsbed. 1 kamer met een stapelbed (2 x 1-persoons). Beide kamers hebben een eigen slot op de deur. Ze zijn gezamenlijk of afzonderlijk te huur. Er is een gemeenschappelijke douche (geen handdoeken) en een gemeenschappelijk toilet. Verder staat er een waterkoker voor koffie/thee. Beddengoed kan worden gehuurd en kan worden gewassen (en eventueel ook wel en handdoek voor het douchen).

C.W. Drielandenhuis, Haarlem

Wij hebben drie logeerkamers, waarvan 1 op de eerste etage, met 2 bedden en twee aan elkaar geschakelde logeerkamers op de begane grond met elk twee bedden, en 1 babybedje. Er zijn 2 badkamers, met douche en toilet. Gasten van bewoners of van het CW netwerk dienen te zorgen voor dekbedhoezen, onderlakens en slopen. Aanwezig zijn: dikke en dunne dekbedden, fleecedekentjes, elke kamer 1 waterkoker, wc papier, kopjes, thee en nescafe.

C.W. Romolenpolder, Haarlem

1 logeerkamer met 4 slaappleatsen en een kinderbed, kookgelegenheid, tv, dvd-speler, balkon aan de tuin, toilet op de gang, geen douche. S.v.p. zelf linnengoed meebrengen en minimaal 3 dagen van te voren reserveren.

C.W. De Hilversumse Meent, Hilversum

Drie logeerkamers op de eerste verdieping, met elk hun eigen opgang, douche en toilet. 2 bedden per kamer. Dekbedden en kussens aanwezig, zelf lakens en kussens meenemen. Gebruik van keuken in overleg.

C.W. Circa, Leeuwarden

Logeerkamer met tweepersoonsbed eigen douche en toilet (past e.v. nog wel een kinderbedje naast). In de gemeenschappelijke ruimte kan men koken en zitten. Wel eigen eten e.d. meebrengen of anders in overleg.

C.W. Opaalstraat, Nijmegen

1 logeerkamer met 2 bedden en sanitaire voorziening. Van te voren melden.

C.W. Kastanjehof, Nijmegen

Logeerkamer met twee eenpersoonsbedden, WC en bad/douche. Beperkte eetmogelijkheden. Geen roken, wierook, kaarsen, enz. Alleen voor bewoners van CW-projecten die deelnemen aan het LVCW-logeernetwerk. Logeren en kosten conform de wederkerige logeerregeling van het C.W. van de gasten. Maximaal 3 overnachtingen per 30 aaneengesloten kalenderdagen. Zelf lakens, slopen en handdoeken meenemen (tenzij anders afgesproken).

C.W. De Banier, Rotterdam

Logeerkamer met eigen douche, toilet, koelkastje en balkon. Tweepersoonsbed. Als je van ons linnengoed gebruik wilt maken, komt daar nog wat bij voor het wassen.

C.W. Zevenkamp, Rotterdam

We beschikken over drie logeerkamers, waarvan één luxe met douche, toilet, kookruimte en tweepersoons bed en twee eenvoudige met 2 losse bedden en wastafel, en toilet elders.

C.W. Westervoort, Westervoort

Centraal Wonen Westervoort beschikt over één logeerkamer met twee éénpersoons bedden. Je hebt toegang tot eigen douche met toilet op de gang. Er is vlakbij een bushalte waardoor je bijvoorbeeld snel in Arnhem zit waar veel te doen is.

C.W. Zwolle, Zwolle

CW Zwolle "het Middelblok" heeft drie logeerkamers met resp 1x2, 2x1, 3x1 bedden, plus twee badkamers met douche/toilet. Er is geen keuken, wel een magnetron en mogelijkheid om koffie en thee te maken. Graag zelf linnengoed meenemen, bedden en dekbedden aanwezig. Een sauna hoort tot de mogelijkheden. Wifi beschikbaar.

Kijk voor contactinformatie, nadere details en de kosten op www.gemeenschappelijkwonen.nl/logeernetwerk en op de website van de woongemeenschap.

Vereniging Gemeenschappelijk Wonen

Lauwrecht 55 351 5GN Utrecht
Telefoon: 06-13015869
Bank: NL69 INGB 0002015796
Internet: www.gemeenschappelijkwonen.nl
Mail: info@gemeenschappelijkwonen.nl

Lidmaatschap en abonnement Gewoon Anders

- Contributie voor woongemeenschappen van minder dan 25 huishoudens: € 4,00 per huishouden
- Voor woongemeenschappen van 25 of meer huishoudens: € 37,50 + € 2,50 per huishouden. In beide gevallen is dit inclusief 1 abonnement op Gewoon Anders. Extra abonnementen à € 5,00 per stuk
- Woongemeenschappen in oprichting: € 25,00 Woongemeenschappen in oprichting: € 25,00 (onafhankelijk van aantal huishoudens). Inclusief 1 abonnement op Gewoon Anders. Extra abonnementen à € 5,00 per stuk
- Donateurschap: € 15,00
Inclusief 1 abonnement op Gewoon Anders
Losse abonnementen: € 15,00 (opzeggen voor 1 oktober)

Bestuur

Ben Lindenman (vice-voorzitter)
Peter Bakker (secretaris)
Gerard Franse (penningmeester)
Bram Arnold (bestuurslid)

Bureau

Tienta Verlegh

Algemene informatie

- Kijk op www.gemeenschappelijkwonen.nl voor:
- Adressen aangesloten woongemeenschappen
 - Consulenten
 - Verwante (ook buitenlandse) organisaties
 - De digitale 'Gewoon Anders'
 - Het logeernetwerk
 - Studiemateriaal en allerlei actuele informatie over gemeenschappelijk wonen

En ook voor informatie over:

- Adressen van andere woongemeenschappen
- Uitgebreide informatie voor initiatiefgroepen en bestaande woongemeenschappen

Prikbord

Voor woongemeenschappen die nieuwe bewoners zoeken en voor mensen die op zoek zijn naar een woongemeenschap is er de gratis site: www.woongroep.net

Forum

www.gemeenschappelijkwonen.nl/forum

Twitter accounts

@centraalwonen
@CohousingNL
@GemWonenDag

Gemeenschappelijk- WonenDag

Op zaterdag 20 mei organiseren de VGW, LVGO en GEN-NL weer de GemeenschappelijkWonenDag. Op deze dag zetten woongemeenschappen de deuren open.

Is er bij jouw woongemeenschap dan ook open dag? Meld het op GemeenschappelijkWonenDag.nl

Zaterdag
20 MEI

Europese
Gemeenschappelijk
WonenDag

LOOP van 13:00 tot 16:00 uur
BINNEN

bij een
woongemeenschap
bij jou in de buurt

Kom ook!
Iedereen
WELKOM

Maak kennis
met een andere
manier van
wonen

Woongemeen-
schappen
openen deze
dag hun deuren

Meer informatie op:

www.GemeenschappelijkWonenDag.nl

